

اثربخشی برنامه واقعیت درمانی بر خودتنظیمی شناختی، فراشناختی و خلاقیت هیجانی دانش آموزان پسر ۱۰-۱۲ ساله شهر یاسوج

*زهرة جاویدمهر، هدایا سلطانی زاده

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

javidmehrzhore@gmail.com

۲. دانشجوی دکترای روانشناسی تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

چکیده

هدف از پژوهش حاضر اثربخشی برنامه واقعیت درمانی بر خودتنظیمی شناختی، فراشناختی و خلاقیت هیجانی دانش آموزان پسر ۱۰-۱۲ ساله شهر یاسوج می باشد. روش تحقیق نیمه آزمایشی از نوع طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش آموزان پایه چهارم تا ششم ابتدایی سال تحصیلی (۱۳۹۸_۱۳۹۹) در شهر یاسوج می باشد. نمونه پژوهش حاضر شامل ۳۰ نفر از دانش آموزان مدارس ابتدایی شهر یاسوج بودند که ابتدا به روش نمونه گیری خوشه ای از بین ۳۵ مدرسه پسرانه شهر یاسوج ۴ مدرسه به صورت تصادفی انتخاب و پس از آن از بین کلیه دانش آموزان پایه چهارم تا ششم ابتدایی این چهار مدرسه ۳۰ دانش آموز به شیوه ی قرعه کشی برای اجرای پژوهش انتخاب شدند و به شیوه ی گمارش تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) قرار گرفتند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه خودتنظیمی بوفارد و خلاقیت هیجانی توماس می باشد. داده های پژوهش با آزمون کواریانس تجزیه و تحلیل شدند. یافته های پژوهش نشان داد برنامه واقعیت درمانی بر خودتنظیمی شناختی دانش آموزان پسر مؤثر است ($P < 0/01$). برنامه واقعیت درمانی بر خودتنظیمی فراشناختی دانش آموزان پسر مؤثر است ($P < 0/01$). همچنین واقعیت درمانی بر خلاقیت هیجانی دانش آموزان پسر مؤثر است ($P < 0/01$). نتایج پژوهش حاکی از آن بود که واقعیت درمانی بر خودتنظیمی شناختی، فراشناختی و خلاقیت هیجانی دانش آموزان پسر مؤثر واقع می گردد. با توجه به نتایج این پژوهش پیشنهاد می شود مسئولان تعلیم و تربیت همسو با برنامه های آموزشی خود، آموزش مبتنی بر نظریه گلاسر را نیز در برنامه های مدارس، مربوط به ساعات دروس بگنجانند.

واژگان کلیدی: واقعیت درمانی، خودتنظیمی شناختی، خودتنظیمی فراشناختی، خلاقیت هیجانی، دانش آموزان